

nam k tej sbožnosći taž trebnego hušwětlena zomy my
něto wězej gronišch.

Ev. Matth. 2, 1—12.

Čaž pak Jěsus bě běšcho narožik we Bethleheme žydojskeje
semje, we tom času togo krala Herodeša, glědaj, ga pšizochu
mudre s jutšchneje semje do Jerusalema,

A žachu: žo ga jo ten narožony žydojski kral? Wěcheto my
šmy jogo gwěsdu wizele we jutšchu a šmy pšizchli jomu bě
modlit.

Čaž to Herodes, ten kral, šlyšchajcho, slěka won bě, a s nim
to zeke Jerusalem.

A da s gromazišch šchynych hušchych merschnikow a pišmahu-
zonych togo ludu, a hušgonowajcho wot nich, žo by Christus bě
derbek narožisch.

Woni žachu pak k nomu: We Bethleheme žydojskeje semje,
pšcheto taž jo pišane pšchēs togo profeta:

A ty Bethlehem, ty žydojska semja, nejšy nikak to nejmenšche
mjasy tymi werchami Juda, pšcheto s tebe derbi mě pšchisch ten
werch, lenž moj israelski lud paicž bužo.

Čegdy powoła Herodes tych mudrych potajmnie a hušgoni
pilnie wot nich, we kotarem času ta gwěsda bě šjawika byla.

A pošla jich do Bethlehema a žajcho: Žijscho tam a pšcha-
šchajcho pilnie sa tym žišchetkom, a gaž wy jo namakajoch, ga
powěsčjo mě jo šabej, ab ja tež pšchiduzy bě jomu pšchemodlit.

Čaž woni něto togo krala šlyšchali běchu, žechu woni tam,
a lej, ta gwěsda, kotaruž we jutšchu wizele běchu, žěšcho předk nich
tam, až pšchizo a s wercha stanu, žož to žišchetko běšcho.

Čaž woni pak tu gwěsdu běchu wizele, šwjabelichu bě welgi,
A žechu to togo domu a namakachu to žišchetko s Mariju,
jogo maščeřu, a modlachu bě jomu dołoj padničje, a wotworichu
šwoje poklady, a podarichu jomu šketo, woruch a marhu.

A Bog napominašcho jich we šni, aby bě na špet šeroschili
k Herodešoj. A woni žechu po drugej droje šabej do šwo-
jeje semize.

Dajšcho nam s togo š. ewangelia gronišch wot togo
hušwětlena, a glědash